

ה"ת 21198/12/21 - מדינת ישראל משטרת ישראל לה"ב 433, יל"כ נגד אליהו אלעזר רימר, שירה בתיה זיגלמן רימר

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 21198-12-21 מדינת ישראל נ' רימר ואח'

בפני כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי

מדינת ישראל משטרת ישראל לה"ב 433, יל"כ באמצעות מבקשת:

ב"כ רס"מ יוסי ברקולין ודן גרושר

נגד

משיבים:

1. אליהו אלעזר רימר

2. שירה בתיה זיגלמן רימר באמצעות ב"כ עוה"ד רונן

רוזנבלום וחיים לוי

החלטה

בקשה להארכת תוקף תפוסים.

המבקשת פנתה לבית-המשפט בבקשה להארכת נוספת של תוקף הצווים, שבמסגרתם תפוס רכושם של המשיבים.

ואלו התפוסים העומדים לדיון (במ/3):

הרכוש דלעיל נתפס בידי המבקשת כדין בתאריך 26.10.21.

במרוצת הזמן הורה בית-המשפט, מעת לעת, בהסכמת הצדדים, על הארכת תוקפם של צווי התפוסים - אלו ורבים אחרים - תוך מתן הנחיות שונות אשר הובילו לביטול חלקי של צווי התפיסה ביחס לתפוסים שונים.

משיב 1 חשוד במסגרת חקירה, אשר החלה בשנת 2018 ובה הטענה, כי הוא ביצע עבירות של ניהול וארגון הימורים בלתי חוקיים, עבירות בניגוד לחוק איסור הלבנת הון, בניגוד לפקודת מס הכנסה, והכל במסגרת ארגון פשיעה. נטען, כי משיב 1 ניהל, יחד עם אחרים, הימורים בלתי חוקיים באמצעות אתר אינטרנט, אשר נוהל על-ידו, תוך הפעלת אנשים אחרים אשר סייעו לו בארגון מפעל ההימורים ותוך הלבנת הון כספי ההימורים שהתקבלו.

משיבה 2, זוגתו של משיב 1, חשודה כי סייעה למשיב 1 בדרך של תיווך בין משיב 1 לאחרים לביצוע עסקאות ההימורים הבלתי חוקיים וכן בשיבוש מהלכי החקירה בכך שביצעה מעשה משבש, בעת שנעצרה.

עמוד 1

היחידה החוקרת הציגה את החשדות ואת חומר הראיות אשר תומך באלו באמצעות דוח סודי, אשר סומן על-ידי במ/1 וכן צרפה לעיוני שני קלסרים ובהם ראיות גולמיות.

עיון בדוח הסודי ובחומר הראיות הלכאורי שהוצג בפני מלמד, כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית התומכת בבקשה, כנדרש בהליך זה ואף נוכח שלב הזמנים המתקדם של ההליך (התייחסתי רק לראיות קבילות שבכוחן להקים סיכוי סביר להרשעה).

אפנה בעניין זה אל הראיות הבאות (מטבע הדברים מאחר והראיות טרם נחשפו, שכן טרם הוגש אישום, אפנה לסימונים שסימנתי):

במ/4, במ/5, במ/6, במ/7, במ/8, במ/9, במ/10, במ/11, במ/12 (עמודים 1 - 2), במ/13, במ/14, במ/30 עמוד 9, במ/31 עמוד 2 והלאה - עמוד 3 למטה, עמוד 7 למטה, בהקשר לראיות במ/4 - במ/12, במ/33 סעיף 1 - **לצורך הדין - די בראיה זו כדי לאפשר את הבקשה**, במ/34, במ/35 שורה 192, במ/36 שורה 64, במ/37, במ/40, במ/41 - **לצורך הדין - די בראיה זו כדי לאפשר את הבקשה**, במ/45, במ/46, במ/47, במ/48 ועוד.

אלו הן דוגמאות ראייתיות לכך שהמשיב 1 הפעיל מערכת של הימורים בלתי חוקית במרשתת תוך הלבנת הון הכספים שהתקבלו פרי מעשי העבריינות.

במ/29 הן אסופה של ראיות שסימנתי כאחד. אלו הן ראיות המלמדות כי המשיבה 2 בהחלט מעורבת בתהליך הפלילי העברייני של המשיב 1, והיא מודעת לו ברמה כזו או אחרת של מעורבות פלילית. אכן, אין רמת הראיות המפלילות את המשיב 1 כרמת הראיות המפלילות את המשיבה 2, אולם לא ניתן לומר כי היא נעדרת מערך ראייתי התומך את בסיס החשד, כנדרש בשלב זה להצדקת הבקשה.

קראתי את גרסאות המשיב 1 (במ/16 - במ/25) שבמסגרתה שמר על זכות השתיקה נוכח כלל הראיות שהוטחו בו. על כן, אין לקבל את הסבריו של המשיב 1, כפי שמצאו ביטוי מפי ב"כ, שכן בית-המשפט בוחן ראיות לכאורה מתוך תיק החקירה, והסברים שלא מצאו ביטוי בתיק החקירה לאו הסברים הם.

קראתי את גרסאות המשיבה 2 (במ/26, במ/27, במ/28) במסגרתן שמרה חלקית על זכות השתיקה, ולפיכך הערתי דלעיל תקפה גם ביחס אליה.

מערך הראיות הקיים בתיק בהחלט מקים עילת תפיסה לצורך חילוט רכוש עתידי ובהיקף נמוך מההיקף הכספי שהושג במסגרת ביצוע מעשי העבירה.

עתה, לשאלת הימשכות ההליך:

אין ספק, כי חלפה תקופה ארוכה למדי שבה תפוסים הנכסים דלעיל באופן שמחייב את המבקשת להצביע על צפי לקבלות החלטות ואין עוד להותיר את מצב הדברים עמום.

בתאריך 16.7.23 אישרה נציגת הפרקליטות הכלכלית, כי חומר הראיות הועבר אליה בידי היחידה החוקרת בתאריך 31.1.23 לבחינה והחלטה.

באותו מסמך נרשם, בין השאר, "אנו בוחנים הוצאת כתבי חשדות כנגד החשודים הבאים: אליהו רימר..." (משיב 1)(במ/1). משיבה 2 לא מנויה במכתב.

בנוסף, הוצג בפניי מייל מתאריך 27.7.23 ובו תכתובת מאת מתמחה בפרקליטות ובו נרשם, כי ביחס למשיב 1 "...יש כוונה להגיש כתב חשדות" ואילו ביחס למשיבה 2 נרשם, כי "היא עדיין חשודה בתיק". (במ/2).

אכן, הדעת אינה נוחה ממסמכים ערטילאיים בלתי מחייבים שכאלה. אני סבור, כי העדר בהירות, שכזו פוגמת בבקשה, אך אין היא מובילה בהכרח למסקנה, כי יש לדחות את הבקשה ולהורות על ביטול צווי התפיסה וההקפאה.

במצב דברים שכזה, תרופת המשיבים היא בקיצור זמן הארכת התפוסים וכך אני סבור שיש לעשות במסגרת בקשה זו.

שקלתי, האם יש להורות כבר עתה על ביטול צו הקפאת נכס הנדל"ן דלעיל, המצוי בבעלות משותפת של המשיבים, כך שהוא יסויג אך ורק על חלקו של המשיב 1, וזאת נוכח הערת הפרקליטות שלא מסרה כל התחייבות, ולו חלקית או מעורפלת, ביחס למשיבה 2.

ואולם, כפי שביארתי לעיל, אין משיבה 2 אדם תמים שזכויותיו הקנייניות נפגעו, כלל ועיקר.

אציין, כי בחקירתה של המשיבה 2 (במ/26) היא נשאלה ביחס לנכס הנדל"ן התפוס דלעיל והשיבה, כי היא אינה מעורה במקור הכספי לרכישת הבית בפרט, והעניינים הכלכליים בכלל (עמוד 4). בהמשך, שמרה על זכות השתיקה (עמוד 7 והלאה) (וכן חקירותיה במ/27).

על כן, במצב דברים זה, אני מקבל את הבקשה תוך סיוג תקופת התפיסה.

אני מורה בזאת על הארכת תוקף הצווים שהוצאו עד ליום 30.11.23.

הדיון שנקבע בטל.

להודיע לצדדים.

הקלסרים יושבו למבקשת באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ג, 31 יולי 2023, בהעדר הצדדים.